

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ÅRSSKRIFT

FOR

FORENINGEN ANKERHUS

1955

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

ÅRSSKRIFT

FRA ANKERHUS 1955

.

ÅRET 1955

Ved Folmer Dam

Beretningen om seminariets virksomhed i 1955 kommer til at ligne sine nærmeste forgængere. Og det er, når alt står vel til, som det helst skal være, et udtryk for, at den fremadskridende linje i undervisningens udvikling og rammernes udbygning stadig bibeholdes. Skolevirksomheden går sin rolige gang uden større vanskeligheder, men også uden revolutionerende ændringer. Den fornyelse af uddannelsen, vi stræber efter, kan kun gradvis gennemføres. Selv om undervisningsministeriet stiller seminarierne meget frit indenfor de givne rammer — hvad vi er meget taknemlige for — kan den helt store fornyelse og ændring af uddannelsen naturligvis kun gennemføres, når rammerne gennem lovgivningen ændres. Og om en ny lov er det for tidligt at tale. Det undervisningsministerielle udvalg, der skal fremkomme med forslag til en omlægning og måske udvidelse af uddannelsen, er midt i arbejdet og kan formentlig afgive indstilling engang i løbet af 1956, men derefter skal mange kredse, der er interesserede i husholdningslærerindeuddannelsen, høres, så der vil nok gå »både vinter og vår og næste sommer med og det hele år«, før et nyt lovforslag ligger på folketingets bord. Men det kommer, det kommer, og imens har medlemmerne af udvalget vedr. uddannelsen lov til at glæde sig over de mange anerkendende udtalelser om husholdningslærerinderne, der er fremsat af deres foresatte, tilsynsførende og arbejdsgivere. Mig har det varmet om hjertet.

Vi begyndte det nye skoleår til maj med 43 1ste års elever, hvoraf 6 norske og 1 sydslesvigsk. I sommerens løb er 4 elever faldet fra på grund af sygdom. I 2den klasse var og er der 39 elever, hvoraf 5 norske. Vi glæder os over stadig at have det ranke og dygtige norske islæt. Da den norske husholdningslærerindeuddannelse står foran en betydelig omlægning og — formentlig — udvidelse, er det vel tvivlsomt, om tilgangen af norske elever kan fortsætte her, medmindre den danske uddannelse ændres på linje med den norske, hvad der indtil videre står hen i det uvisse. Sålænge norske piger vil betro deres uddannelse til os, og de norske arbejdsgivere vil bruge dem, skal de imidlertid være velkomne på Ankerhus. Det skal iøvrigt nævnes, at Statens Lærerineskole i Husstell, Stabekk, som på hjertelig måde har modtaget så mange danske gæster og hospitanter, arrangerer en grundig hospitanttjeneste for de norske piger, der er uddannet på danske husholdningsseminarier, hvad der naturligvis er en betryggelse for alle parter.

Tilgangen til husholdningslærerindeuddannelsen er, som også elevtallet viser, snarest en smule mindre end i årene umiddelbart efter krigen. De store årgange vil på dette område tidligst gøre sig gældende i 1960. Til gengæld ser det ud til, at der kan ventes større tilgang til skolekøkkenlærerindeuddannelsen, efterhånden som vikarsituationen i folkeskolen bedres. Vi havde 6 deltagere på det 3 måneders forberedende og har 10 på det 5 måneders afsluttende kursus til uddannelse af skolekøkkenlærerinder; på dette sidste kursus således for første gang siden krigen et acceptabelt antal kursusdeltagere til glæde for alle parter, men særlig for fru *Lauridsen*, som aldrig bliver træt af at fremhæve det betydningsfulde i at bibeholde en skolekøkkenlærerindeuddannelse også på landet. Da den nye lov om uddannelse af lærere til folkeskolen (»seminarieloven«) forudsætter, at der på folkeskoleseminarierne indføres en såkaldt »linjeuddannelse« af skolekøkkenlærerinder, hvorved disse bliver færdiguddannede på seminariet, vil de eksisterende kursus formentlig efterhånden blive overflødige, selv

om der rimeligvis endnu i en del år vil være allerede uddannede folkeskole- og forskolelærerinder, der vil ønske at få skolekøkkenuddannelse. Dersom man også for fremtiden vil søge forskolelærerinder uddannet med skolekøkkenundervisning for øje, vil det dog blive nødvendigt at oprettholde et kursus for denne kategori, da forskoleseminarierne næppe vil være i stand til selv at påtage sig deres skolekøkkenuddannelse. Et sådant kursus burde efter min opfattelse vare et helt år, da forskolelærerinderne ikke har de samme forkundskaber i naturfagene som folkeskolelærerinderne, og der vil vel være en vis historisk retfærdighed i, at Ankerhus får betroet et sådant evt. kursus, da det var her, kombinationen af forskole- og husholdningslærerindeuddannelse blev praktiseret i 1911—18.

Det er bemærkelsesværdigt, at linjeuddannelsen på folkeskoleseminarierne tænkes gennemført med et timetal på 720, kun $\frac{2}{3}$ af det nuværende timetal. Samtidig med, at husholdningslærerindeuddannelsen står foran en forbedring, må man forudse en forringelse af skolekøkkenlærerindeuddannelsen, så afstanden i faglig formåen mellem de to parter forøges. Dette er meget beklageligt, og det vil fra alle virkeligt sagkyndiges side blive fremhævet, at den nye skolekøkkenlærerindeuddannelse knap nok kan gøre indehaverne kompetente til barneskoleundervisningen og aldeles ikke strækker til, når det drejer sig om husholdningsundervisning i ungdoms- og aftenskolen. Konsekvensen må være, enten at der oprettes fortsættelseskursus, som kan kvalificere de »nye« skolekøkkenlærerinder til ungdomsundervisningen, eller at de giver afkald på at udøve denne. Det er mig forøvrigt en gåde, hvor folkeskoleseminarierne vil få kvalificerede lærerkræfter fra til skolekøkkenlinjens teoretiske og tekniske fag. Man får en ubehagelig fornemmelse af, at både skolefolk, myndigheder og politikere ganske undervurderer husholdning som skolefag og erhvervsfag.

På det 3 mdrs. overvejende teoretiske kursus for viderekomne, som vi i samarbejde med husholdningsskolen Ankerhus afholder fra januar, var der 18 elever — så

mange, som vi kan have. Da det er et af de få kursus af denne art, der afholdes, ville det naturligvis være ønskeligt med et større elevtal; men vi kan altså ikke udvide det, før vi får bygget. Det er tilrettelagt efter de mest moderne principper med megen vægt på teknik og familiekundskab, med teorien givet i nær kontakt med eller som en del af det praktiske arbejde og med selvstændige opgaver og øvelser. Det skal bemærkes, at ikke alle elever på dette kursus er begejstrede — der findes stadig blandt kvinder en mærkelig opfattelse af undervisning for viderekomne — de tror, det betyder finere madlavning, og at denne er det eneste, der duer.

I øvelsesskolen har vi 9 flinke elever. Barneskolens og aftenskolens øvelsesklasser har også god tilslutning. Vi mangler ikke arbejde.

Byggeriet er desværre atter blevet udskudt, da vi ingen materialebevilling har kunnet få. Det er lidt bittert stadig at måtte udsætte denne meget nødvendige udvidelse af skolen. Undervisningslokalerne er udnyttet til bristepunktet, og selv med vor bedste vilje kan vi ikke undgå besværligheder. Tilsagnet om statslån har vi heldigvis i behold, og så må materialebevillingen vel engang komme. I mellemtiden har vi afsluttet overgangen til vekselstrøm og benyttet lejligheden til at modernisere belysning, kraft og varme, således at disse installationer nu er fuldt på højde med tidens krav. Vaskeriet er udbygget med en maskinafdeling, som nu rummer alle de vigtige vaskerimaskintyper; deriblandt også en helautomatisk vaskemaskine, som undervisningsministeriet har bevilget penge til. Også sognekøkkenet er i årets løb moderniseret, så det næsten ikke er til at kende igen, og frk. Tarps stue er under frk. Laudrups kyndige ledelse indrettet til et dejligt lærerværelse af meget særegent tilsnit. Tagvinduerne i værelserne på 2den sal i hovedbygningen er udskiftet med store svingvinduer med karm, hvorved disse værelser har fået en helt anden karakter og er meget eftertragtede. Til denne og de to foregående års udbygning og modernisering er der medgået 130.000 kr., hvoraf vi naturligvis har måttet låne hovedparten. Når dette

har været muligt, skyldes det først og fremmest den store velvilje, vi har mødt hos Banken for Sorø og Omegn.

Blandt seminariets lærerpersonale er der i årets løb sket betydelige ændringer og flere forestår til foråret. Frk. *Tarp* fyldte i januar 70 år og faldt dermed for aldersgrænsen. Efter mere end 40 års trofast og dygtigt virke i seminariets tjeneste trak frk. *Tarp* sig til april tilbage fra sin stilling som bestyrerinde af seminariets husholdninger og blev afløst af frk. *Eli Laudrup*, som dog efter eget ønske har bevaret undervisningen i husligt arbejde. På frk. *Tarps* 70 års dag fejrede seminariet hende ved en festmiddag, der kulminerede med elevernes fakkeltog. Megen hyldest og tak, ikke mindst fra gamle elever og kolleger, strømmede ved denne lejlighed frk. *Tarp* imøde. Hun har nu bosat sig på Esbern Snaresvej sammen med sin søster *Julie*, og vi ser hende derfor jævnlig på seminariet.

Min udmærkede assistent, *Sara Rasmussen*, forlod os også til april for at søge videre erfaring og uddannelse. Og til foråret forlader *Janne Kæstel* efter 13 års fortjenstfuldt arbejde seminariet for at bosætte sig i Vordingborg. I hendes sted har bestyrelsen ansat konsulent fru *Else Hansen*, Åbenrå, som foruden næringsmiddellære skal overtage det nye fag familiekundskab, som hun har studeret ved 1 års ophold på Georgia-universitetet. Også fru *Lundgård*, vor populære *Julle*, trækker sig på grund af sygdom tilbage fra næste skoleårs begyndelse. Alle vil savne hendes glade latter og djærve undervisning, og det bliver ikke nemt at finde hendes afløser som lærer i praktisk havebrug. Som lærer i fysik og maskinlære har landbrugskandidat, maskinkonsulent *Gustav Nedergård* virket, medens hans hustru, *Else Nedergård* (f. *Laulund*) har varetaget undervisningen i køkkenmaskinernes praktiske anvendelse. Læge *Viggo Munchs* hustru, fru *Emmy Munch* har i årets løb medvirket ved undervisningen i personlig hygiejne m. m. med de forskellige hold.

Søndag d. 27. marts dimitterede censorernes formand, husholdningsinspektør fru *Ulla Pedersen* — som forøvrigt

nu har bosat sig i Sorø — 41 nye husholdningslærerinder, deraf 6 norske. I sin tale til de unge sagde hun bl. a.: »Der er to eventyr, som jeg gerne vil drage frem i dag. Det ene er om en lille pige, hvis vugge stod i Jylland. Alle gode feer samledes om den og skænkede hende alle gode gaver: Ydmyghed, kærlighed, energi, uselviskhed, overblik og meget andet. Da den lille pige blev voksen, kom hun på højskole og herfra ind i en hvirvelvind af husholdningsarbejde. I dag er det 60 år siden Magdalene Lauridsen stiftede landets første husholdningsskole og dermed var årsag til meget mere, vandrekursus, demonstrationer osv. — ja til Ankerhus. Hun stiftede også Foreningen af Husholdningslærerinder, blev ministeriets rådgiver i spørgsmål vedr. husholdning. Det er ikke nødvendigt at smykke på Magdalene Lauridsens liv for at gøre det til et eventyr. Forsamlingen rejste sig og gav derved sin tilslutning til den tak, fru Ulla Pedersen rettede til Magdalene Lauridsen for hendes indsats og hendes lysende eksempel, og også for det, vi fremtidig kan hente hos hende.

Det andet eventyr begynder også med en lille pige, hvis vugge stod i Jylland, og hvem gode feer skænkede rige evner. En af de gode feer var Magdalene Lauridsen, som i 1906 kaldte den lille pige, som da var voksen, til Ankerhus. Dermed begejstredes hun for husholdningssagen, og dermed begyndte hun sit arbejde, som alle vi, der har haft frk. Marence Tarp, ved at værdsætte. Hun har ved hele sit væsen skabt respekt om husholdningssagen og vist de unge elever her, hvordan en husholdningslærerinde skal være. Forsamlingen rejste sig atter, mens fru Ulla Pedersen udtalte: »På den sidste dag, hvor vi har frk. Marence Tarp iblandt os som husholdningslærerinde og bestyrerinde for seminariet her, vil vi sige hende en tak for alt det, hun har været for os alle og for Ankerhus.

Det har været et privilegium for alle os, der er gået ud fra Ankerhus, at have lært begge de to at kende, og idet jeg håber, I af dem har lært at være gode danske husholdningslærerinder, dimitterer jeg holdet.«

Hver enkelt af de 41 unge piger hentede derefter deres eksamensbevis hos fru Ulla Pedersen og fik overrakt Ankerhusmedaljen af fru Magdalene Lauridsen.

Fru Ulla Pedersen ønskede til lykke og håbede, at de nye lærerinder ville gøre sig gældende i Danmark eller i Norge. Der er flere måder at tage sit arbejde på, men I må stadig arbejde på jer egen dygtiggørelse, dersom I skal have den rigtige glæde ud af det. Det er mit ønske, at De altid vil tage Deres samvittighed med Dem, når De nu går aktivt ind i arbejdet for opdragelsen af fremtidens husmødre, således at De altid har for øje, at det gælder om at få mennesker til at spise rigtigt, at bo rigtigt, at købe rigtigt, at opdrage deres børn rigtigt og at leve rigtigt. Jeg vil håbe, det arbejde må give Dem udløsning for Deres virketrang og evner.

Det nye skoleår begyndte d. 5. maj, Danmarks officielle frihedsdag, og vi havde i anledning af 10-årsdagen for Danmarks befrielse formået den norske forfatter *Arnulf Øverland* til at sige nogle ord til de unge og læse op af egne værker. Det blev en stor oplevelse, kunstnerisk såvel som menneskeligt.

Der har i årets løb været forholdsvis få besøgende. De 2 sidste uger i september og den første uge i oktober var lektor *Elvira Thomsen* fra St. Olavs College i Minnesota gæsteforelæser på seminariet, hvor hun på en elskværdig og dygtig måde instruerede de forskellige hold i amerikanske undervisningsmetoder, som vi danske utvivlsomt kan lære en del af. Det er en virkelig betydelig og fortjenstfuld indsats, som fra såvel de amerikanske myndigheders som fra gæsteforelæsernes side ydes ikke blot Danmark, men mange andre europæiske lande, og vi påskønner i høj grad disse bestræbelser for at delagliggøre os i de amerikanske erfaringer og forskningsarbejder indenfor vort område.

Det var til april 35 år siden, jeg blev lærer ved Ankerhus. Og da jeg desuden i årets løb har passeret 60 km

stenen, er det vel naturligt, at jeg — også her i årsskriftet — ser tilbage og gør status. Det arbejdsområde, jeg har haft med at gøre, og hvis udvikling jeg har et medansvar for, husholdningsundervisningens og husholdningsoplysningens rigt varierede felt, er i løbet af denne tredjedel af et århundrede organiseret og udbygget så omhyggeligt, at rammerne for en virkelig effektiv uddannelse af de unge piger og oplysningstjeneste for husmødre er til stede. Dette i sig selv imponerende resultat er nået gennem en frugtbar vekselvirkning mellem de interesserede parter. Pionererne skabte grundlaget for og respekten om sagen, skolerne og organisationerne videreførte arbejdet på en sådan måde, at regering og rigsdag så dens betydning, vedtog de nødvendige rammelove og bevilgede de fornødne midler, administrationen så med forståelse på arbejdet og bidrog gennem en velvillig og smidig fortolkning og udøvelse af lovene vældigt til sagens fremme. Men det må ikke glemmes, at det er husholdningslærerinderne, der gennem deres varetagelse af det daglige arbejde har ført bevis for dets berettigelse og bidraget mere end nogen anden stand til at fylde lovenes rammer og højne agtelsen for den huslige uddannelse. Det er deres uvisnelige fortjeneste, at de i primitive lokaler med nødtørftigt udstyr, med små bevillinger og vanskelige transportforhold, for beskedne lønninger og i usikre arbejdskår med humør og idealisme utrætteligt fremmede arbejdet. De kan med stolthed se på, hvad de har været med til at vinde af nyt land gennem de 3 decennier, der her er tale om.

Den gang var der 20 husholdningsskoler, nu er der 40. Dengang havde kun nogle få efterskoler husholdningsundervisning, nu ca. 67. Der var ingen husholdningskonsulenter, nu over 100. Husholdningsundervisningen i ungdoms- og aftenskolen eksisterede praktisk talt ikke, nu deltager henimod 30.000 elever årlig i denne undervisning. Landsorganisationerne fandtes ikke, nu tæller de 4 organisationer vel omkring $\frac{1}{4}$ million medlemmer. Statens Husholdningsråd var dengang en skøn drøm, nu en stærk og levende realitet,

som snart flytter ind i egen moderne bygning, hvor institutionens så lykkeligt påbegyndte forskning og oplysnings-tjeneste kan videreføres under gunstige vilkår. Industri og handel har fået øjnene op for betydningen af forsøgsarbejde og forbrugeroplysning og har taget mange husholdningslærerinder i tjeneste. Ungdomshjemmene, kollektivhusene, fælleshusholdningerne og offentlige institutioner er i stedse stigende grad interesserede i husholdningsuddannede medarbejdere. Selv Århus universitet har ved oprettelsen af specialkurserne i husholdning vist, at uddannelsen er en betydelig sag, som ikke ligger under den akademiske værdighed.

Alt dette og mere til er vundet. Det mest bemærkelsesværdige er vist egentlig, at det er vundet med en lærerindeuddannelse, der i de 33 år kun er udvidet med en beskeden foruddannelse og muligheden for $\frac{1}{2}$ års specialuddannelse efter eksamen, selv om det må erkendes, at selve den 2-årige uddannelse er ændret og forbedret betydeligt i den forløbne periode. Alle indrømmer dog nu, at uddannelsen er mangelfuld, og det kan næppe vare længe, før den udbygges på afgørende vis. En sådan udbygning er efter min opfattelse forudsætningen for en fremtidig gunstig udvikling, som både kan tilfredsstille samfundets behov og husholdningslærerindernes berettigede ønsker om en rimelig placering og sikre arbejdsforhold. Det er stedse den korte uddannelse, der danner baggrunden for de ringere lønmæssige og arbejdsmæssige vilkår, der i sammenligning med f. eks. landbrugskandidater ofte tilbydes husholdningslærerinderne, ligesom den nedladdenhed eller endog — iøvrigt uberettigede — ringeagt, anderledes uddannede kan vise husholdningslærerinderne, bunder i disses korte uddannelse. Det værste ved dette forhold er iøvrigt ikke dets konsekvenser for husholdningslærerinderne, men derimod den kendsgerning, at det bidrager væsentligt til at placere det huslige arbejde på et for lavt plan i folks bevidsthed. Der eksisterer endnu i disse dage en alt for udbredt ringeagt for hjemmets gerning, og der er for mig ingen tvivl om, at en fremadskridende, fast udformet og effektiv huslig uddannelse fra

barneskolen gennem ungdoms- og aftenskolen, husholdningsskolen og husholdningsseminarierne til den videnskabelige husholdningshøjskole er den nødvendige forudsætning for en anerkendelse af det huslige arbejdes ligeberettigelse med andre erhverv. At dette må opnås, er mit ønske for den generation, der snart skal afløse min.

Bestyrelsen for den selvejende institution husholdningsseminariet Ankerhus

Efter at amtmand V. Topsøe, frøken Marence Tarp, fru Wille Jørgensen og frøken Margrete Pedersen er udtrådt af bestyrelsen efter at have været medlemmer af den siden 1939, har bestyrelsen nu følgende sammensætning:

1. Fru Magdalene Lauridsen, formand.
 2. Kammerherre Chr. Lüttichau, Tjele, repræsentant for det kgl. danske Landhusholdningsselskab.
 3. Amtmand, baron V. Wedell-Wedellsborg, repræsentant for Sorø amts Skoleråd.
 4. Rådsformand frøken Ingefred Juul Andersen, repræsentant for foreningen »Ankerhus«.
 5. Fru Agnes Eliasson
 6. Lektor P. F. Truelsen
- } repræsentanter for lærerkollegiet.
7. Bestyrerinde frøken Eli Laudrup.
 8. Forstander Folmer Dam.

Seminariet er de 4 af bestyrelsen nu udtrådte medlemmer megen tak skyldig for deres fortjenstfulde indsats i bestyrelsens arbejde gennem de mange år.

Årsmødet 1955

Den solrige sommer syntes at skulle slippe op i dagene før årsmødet — men vor bekymring blev gjort til skamme. Lørdag aften blev det stille, lunt og det skønneste måneskin. Vejrguderne var os også venlig stemt om søndagen. Det er ikke uvæsentlig, hvordan vejret er — man vil gerne kunne færdes — og mindes — se have og helst lidt af skov og sø og kunne gå en lille ensom eller en fortrolig tur med en god kammerat. Alt er jo også mere festligt, når solen skinner.

Mange var stævnet til — mange fra ældre årgange. For at fejre 50 års jubilæum kom fru Clausen, Skårup — der også altid så trofast giver møde, og sammen med hende Gudrun Løkke Jacobsen og Ragnhild Warming Nielsen.

Elise Kamp Pedersen, der er flyttet til Sorø sammen med sin mand, fejrede 40 år sammen med Camilla Jacobsen.

Karen Bronée f. Bjerre havde fået samlet 11 af sine kammerater for at fejre 25 års jubilæum — Else Refshøj f. Balleby, Gertrud Bulir, Ida Andreasen f. Erlandsen, Anna Pedersen f. Ørnskov, Johanne Fenger f. Thomsen, Ellen Eriksen, Gunhild Utoft f. Kragh, Olga Sand Christensen f. Jørgensen, Ingrid Voldbjerg Sørensen f. Sonne Hansen og Ellen Simonsen f. Nørgaard Poulsen. Dette hold fejrede en lille, hyggelig, privat fest lørdag eftermiddag — for at kunne være med på skolen lørdag aften.

Johanne Sørensen, der tit så beredvillig har stillet sig til rådighed, når der trængtes til lærerhjælp på skolen, fejrede 30 år sammen med frk. Hjortsø. 20 år fejrede Erna Clausen, Karin Toft, f. Eliasson, Gudrun Østergaard f. Nygaard, Kirstine Christiansen f. Christensen, Karen Hee, f. Krohn m. fl.

Med vor flinke Ester Pedersen i »Ø.K.« kom der ca. 30 for at fejre de 10 år — et af de små jubilæer. Og så var der de mange uden jubilæer, der bare glædede sig ved at mødes med kammerater på deres gamle skole, og de var selvfølgelig alle lige velkomne.

— Lørdag aften samledes man på plænen foran gl. Ankerhus, hvor scenen var projektørbelyst, og hvor 2. års elever og husholdningselever optrådte med skønne danse og smukke og morsomme optrin. Gennem en fakkellille (1. års elever) gik man til modelkøkkenet, hvor frk. Broholm og frk. Kæstel var værtinder ved kaffebordet.

Søndag morgen samledes man igen på plænen, og efter morgensangene »Den signede dag« og »Nu ringer alle klokker mod sky«, begav en flok sig til generalforsamlingen. Formanden, Margrete Pedersen, bød velkommen til den i år så betydningsfulde generalforsamling, og afgav beretning om årets gang indenfor foreningen, oplæste regnskabet, der viste et overskud på ca. 1400 kr. Regnskabet var revideret og blev godkendt.

Formanden meddelte, at der var afholdt et ekstraordinært bestyrelsesmøde i september, hvor der blev vedtaget et udkast til nye love, og gjorde opmærksom på, at dette udkast var udsendt sammen med årsskriftet og håbede, alle havde gjort sig bekendt med det.

Formanden bad forstander Dam gøre rede for sagen, som meddelte, at det var på fru Lauridsens forslag, at sagen var taget op. Fru Lauridsen ønskede en forenkling. Bestyrelsen var efterhånden blevet så stor (9 i antal), at den var vanskelig at manøvrere med — så hele bestyrelsen ville træde tilbage for at dette kunne ske.

Lovudkastet blev derefter sat under debat. Det blev vedtaget med kun enkelte ændringer og kom til at se sådan ud:

- § 1. Foreningens formål er at bevare forbindelsen mellem skolen og dens tidligere elever.
- § 2. Der afholdes almindeligvis hvert år elevstævne den første søndag i september og udsendes årsskrift i december måned. Derudover kan bestyrelsen med generalforsamlingens tilslutning påtage sig andre opgaver med henblik på foreningens formål.
- § 3. Foreningen ledes af en bestyrelse på 5 medlemmer, hvoraf de 3 med suppleanter vælges på den årlige generalforsamling for en 3-årig periode, idet der hvert år afgår en af de således valgte. Såvel husholdningsskolens som seminariets tidligere elever skal stedse være repræsenteret i bestyrelsen. De 2 andre bestyrelses-

medlemmer udpeges henholdsvis af husholdningsskolen og af seminariet.

- § 4. Bestyrelsen vælger selv formand, næstformand og kasserer, ligesom den udpeger en sekretær, der ikke behøver at være medlem af bestyrelsen og kan tillægges et honorar. Bestyrelsen vælger ligeledes en repræsentant for foreningen til bestyrelsen for den selvejende institution Husholdningsseminariet Ankerhus.
- § 5. Generalforsamlingen vælger 2 revisorer med en 3-årig funktionsperiode.
- § 6. Foreningens kontingent fastsættes på den årlige generalforsamling under hensyn til omkostningerne ved udgivelsen af årsskrift og afholdelse af elevmøde m. v.
- § 7. Forslag til emner, som ønskes drøftet ved årsmødet, indsendes til sekretæren senest d. 15. juli. Meddelelser, som ønskes optaget i årsskriftet, må være sekretæren i hænde senest d. 15. decbr.
- § 8. Eventuelle forslag til lovændringer skal fremsættes i årsskriftet og kan ved næste generalforsamling vedtages med $\frac{2}{3}$ majoritet.
- § 9. Skulle foreningen nogensinde blive opløst, overgår dens midler til fru Lauridsens fond.

Efter lovens vedtagelse valgtes den nye *bestyrelse*. Det blev:

1. Rådsformand frk. Ingefred Juul Andersen (for seminarie-eleverne).
2. Frk. Lizzie Schøler Poulsen (for husholdningseleverne).
3. Fru Bitten Hastrup (tidl. husholdnings- og seminarieelev).

Som suppleanter valgtes:

1. Forstanderinde frk. Anna Madsen, Struer.
2. Frk. Annelise Bredholdt.
3. Fru Krabbe Larsen.

Som revisorer valgtes:

Fru Ester Jølst og fru Hilda Christiansen.

Ved et senere afholdt møde blev frk. Karoline Buckhøj, der blev seminariets repræsentant i bestyrelsen, valgt til kasserer og sekretær, frk. *Margaret Lauridsen*, der blev husholdningsskolens repræsentant, valgt til *formand* — og frk. Ingefred Juul Andersen valgt til at repræsentere foreningen i »Den selvejende institution husholdningsseminariet Ankerhus«.

Efter fru Lauridsens forslag og ønske valgtes den afgæede bestyrelse til en kontingentfri æreskreds — og blev valgt

ved akklamation — og forstander Dam takkede den afgåede bestyrelse for de mange års gode arbejde for foreningen og skolen. Flere af de afgåede bestyrelsesmedlemmer havde ordet for at takke, fordi de havde været betroet hvervet gennem de mange år.

Efter generalforsamlingen samledes man som sædvanlig i salen og i legestuen til middag. Frk. Margrete Pedersen bød velkommen og takkede skolen, lærerstaben, eleverne og de unge piger for alt, hvad de havde gjort for at gøre det festligt og hyggeligt — og for at gøre dagene gode! Forstander Dam talte for de mange jubilæumshold og takkede iøvrigt alle elevgæster, fordi de var mødt og for deres trofasthed mod deres gamle skole og den værdi, de derigennem var for skolen.

Fru Sonne Hansen takkede på 25 års jubilarenes vegne skolen, specielt fru Lauridsen, hr. forstander Dam og frk. Tarp, for den faglige viden, de havde givet, men også hvad de ved siden af havde givet af Livsvisdom — og citerede i den forbindelse nogle ord, som mange havde travlt med at notere ned: »Små ting er småting, men trofasthed i småting er en stor ting!« endvidere: »Hvis man ikke gør mere end man får løn for — får man ikke løn for mere end man gør!« — Karen Bjerre Bronée takkede på samme holds vegne — dog ikke alene for de 25 år, men også for de 35 år — som en af de få, der har taget 2 kursus. Takkede fru Lauridsen for alt, hvad hun havde været for hende personlig, forstander Dam for festlige timer og kammeratligt samvær — frk. Tarp også for det, hun havde givet dem ved at samle holdet i sin stue til oplæsning og samvær.

Ind mellem talerne sang man forskellige sange bl. a. en udmærket sang, frk. Buckhøj havde forfattet til dagen.

Kl. 15 samledes man i salen, hvor rådsformand frk. Ingefred Juul Andersen fortalte interessant og nøgternt om sin rejse til Rusland, som hun i forsommeren foretog sammen med andre repræsentanter for forskellige kvindeorganisationer herhjemme.

Efter en pause spillede organist Schiøtz og sang nogle

ikke så kendte sange meget smukt og fint akkompagneret af Marie Thommesen, datter af diakon Thommesen og afdøde Edith Thommesen.

Derefter fortalte forstander Dam »nyt« fra skolen og berørte bl. a. det ønskelige i en udvidelse af lærerinduddannelsen — og nævnte den udskiftning af lærerpersonale, der kommer til at foreligge.

Margrete Pedersen sluttede med en tak for dagene.

Efter en lille »Mellemmad« hastede de fleste af deltagerne afsted i bil eller med tog — kun enkelte slog sig til ro til næste dag.

Og — så vil vi længes efter og glæde os til at se mange igen til næste årsmøde.

Esbern Snaresvej, i november 1955.

Marence Tarp.

Glimt fra året på gl. Ankerhus

De to hold 5 mdr.s elever, vi har haft den glæde at arbejde med i dette år, var meget forskellige — og lignede ikke nogen af de foregående års — heldigvis, hvert hold har sit ansigt, det bliver aldrig kedeligt eller ensformigt for os at »vende bøtten«, indholdet modtages og opfattes individuelt, og inspirationen veksler jo derved for os lærere.

Hvor har det været et stort gode for os, at vi sidste vinter fik vort fyringsforhold i god orden — oliefyret giver os på en nem måde den varme, vi har brug for i øjeblikket, let at regulere efter behovet. Selvfølgelig slap vi ikke for begyndervanskeligheder. Eleverne fra sommeren 54 måtte af og til savne varme i overgangstiden, derfor inviterede vi dem til en »varm dag« søndag d. 12. decbr. Det var dejligt at kunne byde en del af dem velkommen i et godt opvarmet hus — de daværende »vinterpiger« bød på en meget fornøjelig og nydelig underholdning.

Mange skønne morgener oplevede vi i december, — et syn, jeg ofte så, var: de unge piger ved bankestativet tidlig om morgenen med deres gulvmåtter — i måne- og stjerne-skin i let rimtåge — helt romantisk.

Lærerinderne virkede med deres forskellige opgaver i håb om at få praksis og teori til at harmonere. Det var en opmuntring i en af elevernes stile at finde følgende afsnit: »Hvor er det klogt af piger at kunne noget i huset den dag, de bliver gift; og hvis de har lejlighed til at komme på skole er det en dejlig hjælp; jeg er meget glad for, at jeg har fået lov til det — og jeg takker for alt godt, jeg har lært her.«

Den sidste aften sammen med vinterpigerne stod en af dem frem og causerede over vinteren, begyndte med at sige:

På falderebet står vi —
om et øjeblik så går vi —

Ja, og så skulle vi atter snart gøre klar til næste hold.

Sommerskolen fik en meget smuk begyndelse, da vi alle var med til 4. maj festen i Sorø, der på grund af tiåret for Danmarks befrielse fik et særligt forløb, der begyndte med en smuk mindegudstjeneste i Sorø kirke — herfra et enkelt vers af en sang skrevet af pastor Alsinger:

Det var ved aftenstide
en forårskvæld i maj;
og vårens blomster blide
alt havde bukket sig.
Da over hav og strande
et budskab fløj så vidt
og meldte Nordens lande,
at Danmark nu var frit!

Traditionen byder, at der den første hjemmeaften af fru Saxtorph fortælles de unge piger om Sorø og egnen

heromkring. Desværre var fru Saxtorph på grund af sygdom forhindret, men fru Engberg Lind trådte beredvilligt til og gav os et livfuldt Sorøforedrag. Ligeledes var lærer Laursen, Antvorskov, og forstander Dræby os en værdifuld hjælp ved undervisningen i litteratur og samfundskundskab, så længe fru Saxtorph var syg.

Den første rigtig kønne sommerdag — 26. maj — var der kongebesøg i Sorø. Ankerhuseleverne dannede en smuk begyndelse dertil — to lange rækker hvidklædte, kønne unge piger med nyudsprungne bøgegrene i hænderne, — Kongebrolindene knapt udfoldede, så man rigtig kunne se søen, hvori solen blinkede. Kongeparret kunne heller ikke andet end standse op — Folmer Dam dirigerede et nifolddigt hurra. Tutten overrakte — lidt betuttet — dronningen en rokokobuket, bundet af Julle, vedhængende 3 små buketter til prinsesserne.

Grundlovsdagen hejser vi gerne flaget i fællesskab, synger samtidig vor morgensang, præsenterer grundlovsegen — kvindernes eg — som netop i år for 40 år siden blev plantet af fru Lauridsen og lille Karen til minde om, at den dag fik kvinderne deres stemmeret.

En lille morsom episode blev jeg vidne til ude i gården bag skolekøkkenet: frk. Simonsen demonstrerede røgning af ost. Da røgen begyndte rigtig at ulme fra halmen, istemte pigerne pludselig »Vi elsker vort land« — det var dagen før Sct. Hansaften — ikke til at stå for!

I august fik vi en skøn aftentur til Pedersborg præstegårdshave med afslutning i kirken. Pastor Hanson udtalte i sin velkomst til de unge piger: Pedersborg præstegård og vi, som bor der, er ikke noget særligt, men nu er der lejlighed til et besøg her for Dem — den kommer ikke igen — det skulle altså være en af Ankerhustidens oplevel-

ser — o.s.v. Pastor Hanson fortalte om de historiske tider, der knytter sig til stedet.

I den forbindelse har jeg lyst til at sige: Ja, kære piger, tag oplevelserne på stedet, hvor De i øjeblikket er.

En fornøjelig og hyggelig aften gav de os også ude i Felises og Elis hjem.

Sommeren var skøn med varme og sol — og glade piger.

Ændringer sker der jo hvert år, idet der jo næsten altid er en eller anden af lærerinderne, der skal prøve nyt eller uddanne sig videre. Frk. Margit Simonsen, som i 1½ år har været os en god og kraftig hjælp, følger i vinter specialkursus på Aarhus universitet og boltrer sig der som »fisken i vandet«. Frk. Birgit Lange, som et år har stridt med at lære de unge piger rengøringens meget nødvendige faser og altid fik dem til at aflevere nydeligt istandgjort vasketøj, ønskede at få et arbejde i København, hvor hendes forældre og kæreste bor, underviser nu på Mariaforbundet. Frk. Inger Ravnholt, som nu bor ude i Lyng-Eskildstrup, er i vinter blevet afløst af frk. Kirsten Bendixen (vinteren 51-52), der bor på skolen og således kan være med »døgnet rundt« — hun har uddannet sig på »Håndarbejdets fremme«. Maj 1955 var det 10 år siden frk. Ingeborg Højer begyndte sin lærerindegerning på gl. Ankerhus, er heldigvis stadig i vigeur i skolekøkkenet, som hun leder med stor dygtighed. Frk. Grethe Lund fra Højer i Sønderjylland har overtaget køkkenundervisningen i »privaten« og tillige verekundskaben og sundhedslære m. hygiejne — leder også et gymnastikhold. Frk. Jonna Nielsen fra skovridergården ved Næsbyholm har taget sig af stuepige gerningen og vaskeundervisningen samt kemi m. m. Sundhedsplejerske frk. Anne Katrine Hansen giver eleverne en god og grundig undervisning i barnepleje. Fru Saxtorph er glædeligvis i funktion igen — og fru Eliasson bringer også stadig med sig ind i skolestuen et friskt pust fra Danmarks have med dens rigdom af blomster og grønsager i håb om at lære

de unge piger at skønne på dem i den daglige husholdning. Fru Anna Eriksen fungerer inde og ude som hun plejer, fryder sig over at have med ungdommen at gøre. Jo — jeg synes, vi har undervisningen i gode hænder og håber inderligt, at eleverne får lært det rette, samtidig med at de må få en god tid sammen med kammerater og os, der hører skolen til.

Når gamle elever kommer på besøg, spørger de: »Er der lavet noget nyt?« — Åh ja, der er jo stadig noget, der trænger til at forbedres, men af gode grunde bør man beherske sig, hvilket vel af og til kan knibe. Selv glæder vi os over hver lille ting, vi får gjort istand eller moderniseret. Det sidste større er, at vi har fået gulvet i skolestuen belagt med linoleum; ligeledes på et par værelser på øvre gang, der også har fået nye skabe.

Arbejdet indenfor det huslige område fornyer sig jo stadig — vi, som skal bringe fornyelsen videre, må være taknemmelige for, at der er så mange kilder vi kan øse af — tidsskrifter, beretninger, forsøgsarbejde bl. a. gennem Statens Husholdningsråd, ved kurser, møder o. s. v., sandelig, skal der følges med, bliver der ikke tid til at kede sig.

Siden 1930, da Mor Magda og jeg var på Island og gjorde ophold på Færøerne, har det været mit store ønske at komme dertil igen; det blev en stor oplevelse at få den tur i sommerferien sammen med fru Eriksen. Mødet med tidligere elever fra Ankerhus bidrog selvfølgelig til, at turen blev noget ud over en almindelig turisttur. Zatlilde Jensen fra Kvivig (1927), er for tiden økonoma på sygehuset i Thorshavn, fortalte bl. a., at hun flere gange har været sendt til Grønland for at lære grønlanderkoner at slagte og behandle de slagtede får, det er hun ekspert i — det havde Z. J. haft megen glæde af. Hendes bror og svigerinde bød os ind i deres hjem, hvor vi havde en dejlig aften — netop Olai aftenen, der endte med, at de tog os med til færødsansen i forsamlingsbygningen, det var helt ubeskriveligt.

Dania Christiansen (1937) gift Jacobsen, som nu er enke med to små børn, bød os også ind i sit hyggelige hjem i Trondargöta.

Birthy Lava (1917) nu fru Debes mødte vi, straks vi kom i land i Thorshavn, hun viste os bl. a. deres dejlige hus, som hun og hendes mand næsten selv har bygget op.

Elin Paulsen og hendes prægtige far besøgte vi i Velbastad — stedet og turen derud i mælkebilen var helt særskilt. Inga Jacobsen, gift Haraldsen, hvis mand i sin tid har gået på Sorø Akademi, traf vi en dag på maleriudstillingen arrangeret i anledning af Olaidagen, de var begge i deres meget smukke nationaldragter, de havde en yndig lille pige, som vi så ude i deres hjem. Megen smuk færøsk malerkunst fik vi at se. Inga tog os med ud til sine forældre på forsøgsgården i Høyvik, interessant at se forsøgsmarkerne. Ved det hyggelige kaffebord opdagede vi i samtalens løb det morsomme, at hendes far var elev på Korinth landbrugsskole, samme år jeg var lærerinde på husholdningsafdelingen der.

Morsomt var det også i Klaksvig at hilse på Korintha Lassen gift Jønson.

Sylvia Christiansen fik en omfavnelser af fru Eriksen lige over disken på Tjaldurapoteket.

Silverbjørg Olsen, nu gift Jacobsen, på Suderø svingede igen kaffekanden på »Perlen« i de travle Olaidage.

Aase Joensen traf vi også i vrimlen — Hjørdis Simonson øjnede vi pludselig på kajen, da »Tjaldur« stod ud fra Thorshavn — ja, også Hildegunn Dam så vi et glimt af, da hun på cykle passerede os i bilen. På Færøerne findes ingen husholdningsskole, det har der været, i 1930 besøgte vi den. — Frk. Naina Scharla Nielsen fra Lyngge ved Sorø oprettede den; ca. en halv snes år efter blev hun syg og døde — hun havde testamenteret sin skole til rekreationshjem for svage kvinder, det bærer navnet »Nainas minde« — hun omtales stadig med megen respekt deroppe.

Turen til Færøerne blev uforglemmelig, betaget af naturen og den befolkning, vi kom i forbindelse med, fik ind-

tryk af et personligt og stærkt folk. Gæstfrihed og venlighed mødte vi alle vegne.

Ferien havde givet både hvile og oplevelser, tilpas til at man forfrisket fortsatte sommerens arbejde; det vekslede som sædvanligt med alvor og skæmt — som Brita Tynning fra Norge gav udtryk for i en sang til afslutningsfesten, hvoraf et vers gengives her:

Mel.: Her i vores hus

Mama, jeg kan ikke koge,
jeg kan ikke bage brød.
Hvordan steger man en mørbrad,
hvorfor klistrer vores grød?
Hvorfor feder tykke sauce?
Vitaminer, hvad er det?
Hvordan piller man en kylling?
Hvordan lægger man en ble?

Ref:ræn: 'Ta' til Ankerhus, min kære pige,
for så skal du se, du får det lært.
Der er gode lærerinner,
og da er det ej så svært.
Pakk din kuffert, reis til Sorø,
lytt til bøgeskovens sus.
Og mor Magda står på trappen,
sier: Velkommen til Ankerhus!

At de unge piger repræsenterer forskellige lande og landsdele sprogligt og på anden måde giver jo et dejligt »spil« i dagligdagen — Bornholm, Sydslesvig, Langeland, Finland, Norge, Færøerne — fynske piger, jyske piger o.s.v.

Den nuværende flok på 45, som kom til november, fylder godt i skolestuen, vi føler os i kontakt med dem — imellem dem er søstre til tre af vore tidligere elever, vi håber, det varsler godt for vintersæsonen.

Margaret Lauridsen.

Magdalene Lauridsens fond udviste d. 31. decbr. 1954 27.836 kr. 74 øre.

Sådan er det at blive 60!

Selv om de tre snese år ikke i vore dage en nogen høj alder, regnes 60-årsdagen stadig — og sikkert med rette — for et »skarpt hjørne«, som der kan være grund til at markere. Det var der i alt fald mange, der syntes, da under-tegnede F. D. d. 18. september rundede dette hjørne.

Dagen begyndte naturligvis med, at børnene vækkede »Tibbe« — et af Ole i hans meget unge dage opfundet navn, som betyder en venlig elefant — og derefter gik det slag i slag. Seminariets elever kom i flok og følge over i biblioteks-haven og sang for mig — smukt og festligt virkede det med de hvide dragter i det grønne felt — og ved de efterfølgende kaffeborde — to lige i træk, jeg fik mindst 10.000 kalorier den dag — overrakte 2det års mig et smukt tinkrus, 1ste års en yndig figur, og »modellerne« blomster. Vi sagde også et par velmente ord til hverandre og sang lidt, men tiden var knap. for 2det års måtte ile til deres udstilling, der — som traditionen byder — afholdtes den dag, den tredie søndag i september, og 1ste års havde travlt i køkkenerne med gæstetraktementel.

Vejret blev efterhånden fint. Seminariet holdt »åbent hus«, og dette indleddes med, at lærerpersonalet kl. 9,30 over-rakte mig et fuldstændigt camping-udstyr til vor »Taunus«. Jeg havde ellers indstændigt frabedt mig indsamlinger; men det kunne jeg altså lige så godt ladet være med, da de ud-spekulerede lærere og lærerinder simpelthen forærede mig hver sin del af udstyret, så der var lige så mange pakker som »kræfter«. Så kom husholdningsinspektøren med en spand til vognen — plastic forstås — min forlægger, frk. Anna Hyldgaard, med en oksehudsmappe og et meget flot fotoapparat med tilbehør, og »Mor Magda« med et gavebrev på $\frac{1}{2}$ td. land, hvorved hun opfyldte mit højeste ønske: lidt jord at dyrke på mine gamle dage. Hele formiddagen strømmede gratulanterne ind, så vi til frokosten i seminariekøkkenet vel var omkring 60 mennesker. 1ste års havde dækket et festligt bord med kulinariske raffinementer, som gæsterne

lod vederfares fuld retfærdighed. Kl. 1 $\frac{1}{4}$ gik vi så på udstilling. Den var i år særlig god og tjente 2det års og skolen til ære, og alt imens vedblev gaverne at strømme ind. En dejlig fyldepen fra elevforeningen, et smukt askebæger fra Statens Husholdningsråd, som rådets formand, frk. Ingefred Juul Andersen, selv kom med, en vidunderlig formet krystal-skål fra den nordiske samarbejdskomité's finske afdeling, og mange flere morsomme, smukke og altid kærkomne sager fra gamle elever, gode venner og kammerater, børn og slægtninge. En stor dyngede telegrammer og breve, et lille hav af blomster, alt for fine cigarer til et halvt års forbrug, tykmavede flasker med ædelt indhold, små ting og store ting, men alle udtryk for en kærlig tanke til fødselaren.

Om aftenen festede vi i familiens skød med min slægt og mine nærmeste venner.

Selv havde jeg naturligvis skrevet en velkomstsang. — Margaret Lauridsen havde ladet bibliotekshaven smykke med kulørte lamper og anden illumination, og midt under souperen kom eleverne med et fakkeltog, som virkede enestående skønt i den stille septemberaften. Og så festede vi videre til hen på de små timer. Min skolekammerat Herman fra Bornholm havde skrevet en storartet, omend uærbødig sang, og min lille søster Karen kom med en enestående vittig og yndefuld vise med dybere perspektiv end almindeligt i den slags. Skønt den var meget personlig — jeg blev sammenlignet med et eksemplar af Agermåne (rosenfamilien!) og derefter blev jeg til »Store Måne« — kan jeg dog ikke dy mig for at citere sidste vers, som rørte mig dybt:

Mel.: For alle de små blomster —

Oh, store »Store Måne«, udi familjens skød,
hvor fru Kanin dig skænker af sin varme,
mens unge Agermåneaspirant dit hjerte frød
med tvende månefrø i dine arme!
Således blev der skænket dig et forår midt i høst,
og selv om vinter vel er nær, en vår er der til trøst!
Så råber vi: Hil,
bliv rund og bliv mild,
og henad mælkevejen, som er din, bliv ved at tril,
at stjerner små må bade sig i »Store Måne«s smil!

Aviserne over hele landet — særlig venstrepressen, hvem kan forstå det — skrev mange smukke ord om mig i dagens anledning, og jeg ville være et skarn, hvis jeg ikke glædede mig derover, selv om mine beskedne fortjenester blev fremstillet i forstørrelse. Når alt kommer til alt, er det, jeg måtte have udrettet, udtryk for mit hjertes trang og for vekselvirkningen mellem de andre og mig, muliggjort ved de evner, jeg fik i vuggelage, og de vilkår, der blev skænket mig.

Således var det for mig at blive 60. Festligt, hjertevarmende, strålende smukt, inspirerende. Og jeg takker alle, ikke mindst de af årsskriftets læsere, som lænkte på mig og glædede mig med en hilsen. Jeg har haft den lykke at få betroet en livsgerning blandt ungdommen indenfor et område, hvor udviklingen skrider frem med stormskridt, med samarbejde til mange sider og med mange storartede mennesker, med elever og arbejdsfæller af høj karat, og med den tilfredsstillelse at se arbejdet lykkes. Men den livets rigdom, der er blevet min, stammer ikke blot fra arbejdsmarken. Barndomshjemmet, skolekammeraterne, mine husbondsfolk i læretiden, lærerne på Neksø Realskole, Dalum Landbrugs-skole og Landbohøjskolen, de unge i mange lande, som stod last og brast med mig, mine trofaste venner gennem årene, mine kammerater i modstandsbevægelsen, mine nordiske medkæmpere til samarbejdets fremme, mine søskende, min kone, min søn, min svigerdatter, og ikke mindst mine to unger, betroet mig ved en tragisk tilskikkelse, har alle beriget mit hjerte og været med til at skabe min i sandhed rige og lykkelige tilværelse. Lad mig da slutte denne beretning med et vers fra en sang, min slægt altid har sunget med særlig glæde:

Se, skal jeg alt fortælle
fra mine ungdomsår,
hvad skæbne og tilfælde
mig da forhånde var,
jeg kunne andet ej
end i forundring falde
ved Guds husholdnings vej!

Folmer Dam.

*Børnehaveleder Bitten Hastrup. Løgumkloster (1930),
der er indtrådt i elevforeningens bestyrelse, skriver om:*

GLÆDEN VED ARBEJDET

Ankerhus! En række af lyse minder dukker frem, blot ordet bliver nævnt. Ankerhus giver den unge, der kommer med opladt sind, så megen og så forskelligartet lærdom, både materielt og åndeligt, at det spores hele livet.

Ankerhus lærte os glæden ved arbejdet, den var det altoverskyggende, den var drivkraften. Lykkelige unge, der lærte det.

Selv om vejen ikke blev husholdningslærerindens: men børnehavelærerindens, blev det første kim dog lagt på Ankerhus. Dengang var en børnehave knyttet dertil, og nogle af eleverne, »Sekserne«, deltog i arbejdet. Den dygtige, ideelle børnehavelærerinde frk. Andersen, kaldet »Børnehave«, gav os der det første begreb om dette arbejde.

Som leder af en sønderjydsk børnehave er opgaverne store og rige. Jeg tror, det vil glæde fru Lauridsen at høre, at »husvæsen« er et fast led i arbejdet med de små. De dækker bord, rydder af bordet, hjælper med opvask, tørrer støv af, bager o.m.a. Det gælder om, at denne første begyndelse bliver rigtig.

Arbejdet i børnehaven er så rigt, fordi der er brug for alle evner og færdigheder, små og store. Tegner jeg, da kan jeg i et nu fængsle 40 par barnøjne; er jeg komponist eller digter, da kan jeg lægge mine evner her, og de bliver ikke upåagtede. Sidder jeg inde med idéer eller kundskaber, kan de alle få betydning, fordi gerningen i sig selv er så alsidig. Og er jeg et ganske almindeligt menneske, da er der netop brug for mig her, for her er den pure virkelighed.

Det vigtigste af alt er at vælge det rette arbejde for een selv, ja netop det rette gælder det om at finde; kun der kan man udfolde sig rigtigt, kun der har man de rigeste betingelser og muligheder for at bevare det bedste i sig selv.

Når jeg står med ugens 6 arbejdsdage bag mig, da lægger jeg be-
sværet og pligten fra mig; men glæden over mit arbejde tager jeg med mig ind i søndagens hvil.

*Lizzie Schiøler Poulsen (v. 1953—54), ligeledes valgt ind
i elevforeningens bestyrelse, opfordrer til at give møde:*

Unge af i dag er vist ikke særlig interesseret i møder — i hvert fald ikke i dem, der trækker for længe ud — eller dem, der repræsenterer en ældre årgang end den, man selv tilhører. Ligeså også ved generalforsamlinger. Man vil gerne med til den efterfølgende festlighed, men at yde noget positivt ved en sådan — —: »Næh, det er ikke noget for mig, det kan de ældre gøre langt bedre end jeg!« — Så-

danne undskyldninger træffer man ofte på, når en forening kalder sammen til en generalforsamling. Måske er det ikke ret megen aktivitet, man formår at lægge for dagen, men man bør dog alligevel — også for sin egen og sine kammeraters skyld — vise en vis interesse ved sin nærværelse. Kan man ikke komme med nye forslag m. m., kan man dog sidde og lytte efter, hvad der nu her og der vedtages. Og husk på, at der ved den lejlighed på Ankerhus også fortælles om, hvad nyt der er sket siden sidst, og om mulige nye planer, hvor den enkelte måske også har lejlighed til at gøre sig gældende. Lad os være mange unge i 1956, der vil slutte op og vise interesse for arbejdet!

Besøgende på Ankerhus

Et af de besøg, som vel nok overraskede mest, var da kaptajn Ejnar Mikkelsen pludselig en dag stod i stuen — rank og spændstig — og som han selv sagde kom med en besynderlig forespørgsel. Om vi ikke kunne hjælpe ham til at finde et gammelt postkort med billeder af unge piger fra Sorø Husholdningsskole, mage til et han og en kammerat modtog oppe i ødemarken på Grønland for mange år siden (vistnok i tidsrummet 1905-06), og som den gang betød så meget for dem i deres ensomhed — de unge piger på kortet tillagde de alle mulige gode egenskaber, de kunne ligefrem komme op at toppes om dem.

Efter 18 års forløb var det en glæde atter at få besøg af skoledirektør Gam og frue fra Grønland.

Morsomt var det også at få besøg af Othillie Tellefsen og Johanne Sømning fra Norge — såvel som Ellen Carling, f. Dam Mikkelsen, Laura Høj Christensen, Bodil Hoffmeyer. Familien Nyberg, fru minister Borgbjærg sammen med fru Timmermann, Enrico Bjerre — Botilde Hansen, som var på Ankerhus for 50 år siden, i følge med fru Jørgensen, Torrig, hvorfra vi har haft så mange flinke piger på skolen. Og så kom Agnes Boldsen som den fineste husmoderafløser o. fl. Fra M. L.s allerførste tid i Sorø har der også været gode besøg. Også yngre slægtninge så indenfor, deriblandt Erik Thorsen med sin engelske frue og fru Gudrun fra »Elsesminde«. Et af de besøg man også skønner meget på, var da Marga Teglbjærg kom for at hilse på fru M. L. i anledning af, at det netop den dag var 40 siden, hun blev dimitteret fra Peter Dams forskoleseminarium, efter forud også at have taget 1 års husholdningslærerindeuddannelse.

På en travl eksamensdag i marts fik skolen besøg af husholdningslærerinde Isabel Horne fra Melbourne. Isabel Horne var meget interesseret i seminariets undervisningsplan, som hun fik oversat ved Sara Rasmussens hjælp.

Umiddelbart efter det nye skoleårs begyndelse i maj kom husholdningslærerinde Jessie M. Rannels fra Arizona State college i U.S.A. Hun var her nogle dage, underholdt sig med elever og lærerpersonale og holdt foredrag om undervisningsarbejdet på de amerikanske kollegier. Ved afskeden udtrykte hun sin glæde over besøget her og håbede at træffe mange danske husholdningslærerinder på den internationale husholdningskongres i U.S.A. i 1957.

I juni kom tre landbrugsstuderende fra Indien. De var meget talende, men ret vanskelige at forstå. Lærer T. C. Dhar fra landbrugsskolen i West Bengal var meget glad for at træffe fru Lauridsen, som han benævnedes »the old lady«, grundlæggeren af husholdningsundervisningen i Danmark.

Husholdningsinteresserede fra Celle-Lance var i juli på gennemrejse til Sverige og benyttede lejligheden til at besøge Ankerhus. Fra de nordiske lande har vi haft et par lynvisitter af vore kolleger, bl. a. Barbro Frank fra Stockholm.

Sidst i november fik vi besøg af et selskab jugoslavere, både husholdningslærerinder, journalister og parlamentsmedlemmer m. fl. Deres studiebesøg gjaldt danske skoler, bl. a. også husholdningsskoler og husholdningsseminarier.

Sundhedsplejersker fra Sorø amt har også været skolens gæster ved et foredrag om »det sidste nye indenfor ernæringen« af forstander Dam. — Landets forskellige husholdnings- og husmoderforeninger har ofte i sommerens løb haft Ankerhus som mål for deres udflugter. Iblant deltagerne er der ofte tidligere elever, som ikke har været her i mange år. De glæder sig altid over at mindes gamle dage, at se sig om i stuer og have, genkende det, der er som dengang, og synge Husmoderens sang.

ÅRETS FESTLIGHEDER

Blandt årets »mindedage« vil det være naturligt først at nævne 3. maj — 60 årsdagen for oprettelsen af Sorø Husholdningsskole i 1895 — i hvilken anledning frk. Vestergaard indbød til en festlig middag.

Som den største af årets festligheder må man vist have lov at nævne Folmer Dams 60-årsdag, hvor han blev hyldet smukt og hjerteligt af kolleger, elever og børn og den danske presse. Ligeså frk. Tarps 70-årsdag — ved begge lejligheder var det festligt at se alle Ankerhus'es 5 store flag hejst til begges ære.

For amtmand Topsøe og hans frue fejredes en smuk festlighed i anledning af, at de skulle forlade amtsgården 1. august.

Det blev en henrivende aften, takket være også det rigtige Sorø-vejr. Efter en lille intim middag hyggede man sig sammen med eleverne i vor skønne parkhave, hvorunder bl. a. forekom en lille køn episode, idet en af vore egne svaner fra søen pludselig dukkede frem, mens en af eleverne stod og reciterede »Nordens 5 svaner«.

Aftenen sluttede smukt med sang, tale og fakkeltog.

Textilundervisningen

For nogle år siden blev jeg bedt om i årsskriftet at skrive lidt om de undervisningsmaterialer i textil, som så rundhåndet blev stillet til disposition for undervisningen, indenfor dette felt, først af Textilfabrikantforeningen og siden af F.D.B. — materialer, vi stadig er glade og taknemlige for, og som er en stor hjælp ved gennemgang af stoffet.

I år er jeg bedt om at skrive om selve undervisningen, som den efterhånden former sig nu efter nogle års forløb.

Der er hvert år blevet arbejdet på at gøre undervisningen både fyldigere og bedre, men det skorter på tid, derfor gælder det om at kunne få det væsentligste og det vigtigste frem i selve undervisningen, men der mangler endnu en del i at nå frem til en helt tilfredsstillende form.

Vigtigt er det, at der først og fremmest lægges megen vægt på bindingslæren, da bindingerne jo netop er med til at præge de enkelte stoffer, ikke alene i udseende, men også med hensyn til den anvendelse, det enkelte stof beregnes til.

Kendskab til bindingerne er et vigtigt grundlag at bygge tekstilkundskaben op på, og interessant er det at se, at selv om stoffer af helt nye sammensætninger og kvaliteter florerer rigere end nogensinde før, så er de 3 grundbindinger —

lærred, kiper og satin — med alle deres variationer stadig de samme.

Indenfor bindingslæren kan lærerinden selv fremstille et prismæssigt set overkommeligt undervisningsmateriale på forskellig måde. Enten af de fletteark, som anvendes i børnehaveundervisningen, de skal dog helst klæbes på karton bagefter for at være stærke nok til alm. brug, eller ved hjælp af sorte og hvide bændler, som limes fast og flettes ind i hinanden på f. eks. bogomslag fra gamle kontor- eller regnskabsbøger. Og som en tredje metode kan alle de gængse typer af bindinger tegnes op på alm. kvadreret papir, enten med tusch eller blyant. Denne sidste fremgangsmåde er meget billig og kan derfor udføres af hver enkelt elev, men der går mange timer med at fuldende tegningen, som kun i selve timen kan blive trukket op i skitse. Til de nævnte typer af materialer, som her er anført, hører selvfølgelig en prøve af et stof i de pågældende bindinger.

Jeg er for tiden ved at undersøge, hvor meget disse tegninger vil beløbe sig til udført i zinktryk. Viser det sig overkommeligt rent prismæssigt, da kan der spares ca. 6-7 undervisningstimer plus al den tid, eleverne selv må arbejde med at udfylde tegningen.

Efter bindingslæren en hurtig gennemgang af de enkelte grupper af råprodukter, hvoraf vore tekstiler fremstilles. Som hjælp for eleverne har de her »Textillære« af Sven Brandt at støtte sig til. Eleverne får opgivet alle de litteraturkilder, hvorfra de kan hente fornøden viden.

For de lærerinder, der skal gå videre med selve undervisningen, er det nødvendigt at anskaffe større og mere udtømmende bøger om stoffet — f. eks. Poul Sterms »Textil« og de store håndbøger.

Endvidere lægges der vægt på, at eleverne gøres bekendt med de forskellige efterbehandlinger og specialbehandlinger, som de forskellige stoffer gennemgår, de alm. stoffers navne, hvad der er gjort ved stoffet efter vævningen og til hvilke formål de enkelte stoffer er bedst egnede.

Endelig skulle der gerne være tid til at gennemgå standardmål og typer på vore alm. husholdningstextiler.

Som afslutning på undervisningen, når alle grupper er gennemgået, foretager eleverne forskellige små laboratorieforsøg, f. eks. brændprøver, acetat + acetone, farvebestemmelser med neocarmin w o.s.v. samt klæber tilsidst indenfor hver gruppe af stofferne små prøver ind i et hefte — små, men store nok til, at forskellen mellem dem træder

tydeligt frem, og da de kun klæbes i den øverste kant, kan man også tydelig »føle« varen. — Hæfterne indeholder ca. 200 små prøver.

Til at gennemføre denne undervisning er der kun afsat ca. 20 timer + laboratorieforsøgene, heraf følger, at en del nødvendigvis må være hjemmearbejde.

Det er et undervisningsfelt, der har bud til alle, idet indkøb af et hjems tekstiler til de forskellige formål er en væsentlig ting indenfor hele hjemmets økonomi.

Der gøres meget for frembringelse af gode danske kvalitetsvarer. Der bør også ydes en indsats fra såvel de forretninger, der forhandler varerne, som fra de konsulenter og husholdningslærerinder, der står i oplysningens tjeneste, for udbredelsen af kendskabet til disse for os alle så uundværlige ting. Det gælder alle vore tekstiler enten de er til nytte eller pryde indenfor hjemmets vægge.

Karoline Buckhøj.

Læst i avisen —

Når man tidligt om morgenen passerer Sorø, kan man være heldig at få en meget opmuntrende morgenhilsen med på vejen. Mellem halv syv og syv spadserer et større selskab af hvid-blå-klædte unge piger tur, ledsaget af lærerinder og forstanderinden fra en af byens husholdningsskoler. Det er et opmuntrende syn at se de søde friske unge piger vandre afsted, og trods det tidlige tidspunkt ser de altid ud til at være i strålende humør, medens de samler frisk luft til dagens gerning.

Bortset fra alle de øvrige gode ting, de unge piger lærer på deres husholdningsskole, grundlægges der med morgenspadsreturen en vane, som man inderligt må håbe, at mange af dem tager med sig ind i deres tilværelse, også efter at de har forladt skolen. En frisk morgentur giver kræfter og humør for hele dagen, og ikke mindst for en husmor, som går hjemme i sit hus det meste af dagen, er det en ganske storartet vane at komme ud og se lidt på naturen, inden arbejdet begynder. De fleste husmødre kan finde ud af at arrangere sig, så der kan blive tid til en lille smuttur om morgenen, og det forringer ikke virkningen, selvom man må vente med at stikke af, til børn og mand er sendt afsted. Morgenspadsreturen har en anden god virkning, som de fleste kvinder vil vide at påskønne: den virker slankende, især hvis man kan holde den ekstra appetit, som den friske luft giver, i tømme. Gode vaner skal man samle på, og morgenturen vil snart kunne blive et moment i dagen, man nødig undværer. grete.

De, der gik bort

Fru Lauridsen vil gerne have lov til at mindes nogle af de mennesker, som har stået hende og skolen nær — og som nu er borte.

Astrid Nielsen, lærerdatteren fra Kirke Hyllinge, den fødte pædagog, blev Ankerhus en storartet hjælper fra 1902 — prægede skolen og blev vor gode ven. Det var vemodigt, at hendes sidste år skulle blive så strenge.

Kristine Galle mindes man i taknemmelighed — også hendes personlige indsats for at fremme foreliggende opgaver, som f. eks. da hun resolut gav sit sogn 10 bordkøkkener for at få skolekøkkenundervisningen fremmet på Bogø.

Professor O. H. Larsen, som i sin tid blev udpeget af landboforeningerne som censor, prægede uddannelsen med sin korrekte grundighed.

Professor Gudjonsson, den ejendommelige islænding, der foruden sin faglige anseelse også som censor blev skolens gode ven, hvilket det smukke billede, han skænkede M. L., bærer vidne om.

Stiftamtmand Haugen Johansens død var M. L. en virkelig sorg. I de yngre år havde de så mange betydelige fælles oplevelser.

Anders Kølvrå, Sydslesvigs stoute rektor i Tønning. Navnet fortæller, at han var fra Blichers egn. Hans hustru, sydslesvigeren Grethe Duggen fra Harreslev, blev uddannet på Ankerhus, og det blev en stor oplevelse at besøge dem i 1946 i Tønning, hvorfra han nu blev givet det smukkeste eftermæle.

Gårdejer, sognefoged Mogensen, Nr. Alslev, gift med skolens første elev og lærerinde Laura Vest, som i kraft af sin personlighed og dygtighed betød meget for skolen.

Else Henriksen, gift Ostenfeld, synes man gik altfor tidlig bort, og det følte også som et smerteligt tab, at den unge læge Gunni Dalmark, sine forældres højtelskede søn, skulle dø så ung.

Fabrikant Olsen, hvis gode og sunde opfattelse man satte pris på — og hvis hustru, fru Helga Olsen, er vor lokale tilsynsførende ved gl. Ankerhus.

Kammerherre C. P. M. Hansen mindes M. L. for hans fine forståelse — og fru Larsen-Ledet for hendes djarve venskab.

Frk. Plum, den smukke repræsentant for Mariaforbundets skole. Maleren Brandt, hvis billeder daglig glæder os, og journalist Vaslev, som vi kender fra vor islandsrejse, døde nu ind under jul.

Slægten Lauridsen har haft den store sorg at miste »lille faster«, Marie Stenbæk fra Askov, og ved en skæbnesvanger bilulykke den unge livsglade Mette Norman fra Odense, og få uger efter døde hendes mor, Karen Lauridsen, fra Kolding.

Lærer Antoni Jensen fra Hammel — den storartede svoger — og sin bys dygtige kommunalmand som sognerådsformand og amtsrådsmedlem gennem mange år.

En af Ankerhus' gamle hjælpere Frederikke fra hjemegnen er nu også borte.

Kammeratskab

Det gode og trofaste arbejde, der gennem mange år er nedlagt på Ankerhus, skyldes for en stor del det gode kammeratskab, der indbyrdes har været mellem skolens hjælpere, og som eksempel herpå vil M.L. gerne nævne Margrethe Pedersen og Marence Tarp, der, så forskellige de var, blev så gode kammerater og skolen så gode hjælpere.

Uvilkårligt mindes man frk. Pedersens energi fra de unge år, hendes folkedans og sang dertil — hendes pionerarbejde for nye undervisningsmetoder, som da hun drog til Terslev og ved hjælp af 20 bordkøkkener fint gennemførte den nye klasseundervisning.

Det blev så naturligt, at frk. Pedersen var formand for elevforeningen gennem de mange år — og ligeså selvfølgelig, at frk. Tarp overtog ledelsen af seminariets praktiske køkkenundervisning, som hun prægede med sin stilfærdige, noble væremåde.

I erindringen dukker også frem de to kammeraters mange fornøjelige ture — lige fra Ægir til Rhindalen.

Noget af det man mindes med taknemlighed, når man ser tilbage, er netop det smukke og sunde kammeratskabsliv, man har set og mødt, og som sikkert har sin store samfundsmæssige værdi.

Dagbogsoptegnelser fra Færøerne

22. juli til 1. august 1955

I skøn aftenbelysning vinkede en stor menneskemængde farvel ved »Tjaldur«s afrejse fra København til Færøerne.

Næste morgen var Færøtid, og urene stilledes en time tilbage. Vi sidder i skibets yderste forstavn, frk. L. og undertegnede. Læ, mildt, blødt vejr, varslende sol, der bryder mere og mere igennem. Og fred, ro, søvn, stille sø, man øjner Shetlandsøerne i det fjerne. — Passerer en flok hvaler, der bolttrer sig i solen på bølgetoppene.

Mod aften Thorshavn i vente. Fortryllende belysning. Tågen hang lavt mellem klipperne, hvide som lammeuld. Solstrålerne skar som lyn- eller lysstråler gennem tågetæppet. Den grønne farve på græsset virkede stærkt mod de gråsorte fjeld. Og de mangefarvede huse strøet ud over landskabet var Thorshavn — den skønneste af de byer, vi så og besøgte på Færøerne.

Tinganes gamle danske handelshus på klipperne helt ud mod vandet, hvor vi blev budt indenfor af ingeniør Weie, der var blandt vort rejseselskab fra København, og som havde gået på Sorø akademi i sine drengeår.

Senere pr. bil over klipper, øde og udmarker til Kirkebø domkirkeruin, hvor kongsbonden Paul Paturson i original færødragt førte os rundt. Paturson var den 14. af samme slægt, der boede i bispegården, i hvis 800 år gamle røgstue med gulyplanker på 1 alens bredde, han fortalte bl. a. om de 80.000 gamle færøkyvad, der var videreført af kun »5000 sjæle«. De gamle røgstuer var den tids højskole, hvor slægtens historie fortalte videre til ungdommen.

Besøgte bondebrug i Velbastad, hvor kostalden havde kampestensmure og græstørv som tag — men automattelefon, der rekvirerede sakaldt »dollargrin« med radio spillende på højeste gear — og borgerhjem i Thorshavn og Klaksvig, hvor nyt og gammelt i blanding også undrede. Bilerne kendte ikke til færdselsregler eller forbud på de snirklede, smalle veje. Mange huse havde kampestenssokkel, — kælder og tjærede halvdøre, og syntes at vende i alle retninger.

Selvfølgelig var der gader som her, men meget morsomt med den tilfældighed, som husene ligger i, som om gaderne var lavet efter husene og ikke omvendt.

Fra Klaksvig, med en indsejling, der var ideel for sørøvere, lik vi aftentur med motorskonnert 70 km lang, ca. 4 timer til Fuglefjelde. Op om Nordreøerne, passerede Viderø, storslået, uhyggeligt, barsk, øde. Fårene højt på klipperne var som små bitte prikker. Flere fjælde var her over 800 m høje. På denne sejltur var vi nordligere end sydspidsen af Grønland.

Mod syd langt venligere terræn med grønne dalsænkninger og

små bygder. De 2 dages Olaifest i Thorshavn med gudstjeneste, Færø-dans, kaproning mellem bådelaq fra forskellige bygder var interessant at deltage i og overvære.

Beså landbrugsforsøgsstationen Høyvik med korn-, kartoffel- og ensilageforsøg, og ellers landbrugsmæssig set synes jeg, der var fed jord trods utrolig magerhed. Rig egn trods utrolig karrighed, tørve- og lerjord mellem klippeformationerne og grønt, meget tæt, saftigt græs. Ingen korn, ingen svin, men som en gammel færing sagde: »Vi har slagtegilde med grinder.« Klipfisk i runde stakke, der bredtes ud på sten for at tørre og blege, når solen skinnede. Elektrisk kraft blev mere og mere brugt til tørring af torsk.

På turen til Tværå og Trangisvåg sejlede Tjaldur mellem øerne St. og Lille Dimon. På St. Dimon er der kun et eneste landbrug med den der boende husstand. Lille Dimon er ubeboet — så ud, som et fint mørkegrønt tæppe var bredt ud over dens top. Havets evindelige vask holdt græsset borte højt op ad dens lodrette sider.

I morgendæmringen ved Tværå måtte man igen mindes børns leg med kulørte træhuse, der var stillet op på »må og få«, men ikke et træ eller en busk. Thorshavn havde dog plantage og haver, den var en køn by, og Færøerne og færingerne er kun til at holde af.

Jeg talte ved afrejsen fra Thorshavn på een gang 6 små venlige bygder på de grønne bredder langs kysten. — Og så forsvandt Færøerne i tågen.

Dette kun et ganske lille uddrag af 9 dejlige dage.

Indsejlingen til København og tur gennem den stærkt oplyste by var en kontrast til Færø, hvis charme er en ganske anden.

Det skønneste minde for mig fra Færøerne er Tinganes handelshus, gammelt, ærværdigt, med 2 mægtige flag, der blafrer i den friske vind ud mod det åbne hav.

Anna Eriksen.

Cand. polyt. fru Wille Jørgensen og hendes mand, forstander Anders Jørgensen, er også blandt dem, som i år er »ramt« af aldersgrænsen.

Gennem mange år var de med til at præge undervisningen på Ankerhus, og vi havde den glæde at se deres børn vokse op til dygtige, selvstændige personligheder.

De har nu erhvervet en ejendom, hvor de bor, Benvedvænget 23, Virum.

KURSUSDELTAGERE 1955

Husholdningslærerinder, dimitteret 27. marts 1955

- 883 Esther Boholdt-Petersen, Østergård, Hedehusene, 93¹/₃ mg
884 Elna Christensen, Enghavegård, Andst, 100¹/₃ mg+
885 Metha Christensen, Lindegården, Ørsted, 104²/₃ mg+
886 Gerda Fender, Osterende 6, Husum, Slesvig, 92²/₃ mg÷-
887 Johanne Fogh, Grøngård, Gabøl, 101 mg+
888 Helga Fosse, Hjelmesvej 16a, Bergen, 95²/₃ mg
889 Birgit Frederiksen, Holbækvej, Mørkøv, 91 mg÷-
890 Hilda Germansen, Kjersminde, Vammen, Viborg, 98¹/₃ mg
891 Birthe Hansen, Tebstrup, Skanderborg, 85 mg÷-
892 Ruth Dalsgaard Hansen, Næsbyvej, Ranum, 73 g
893 Ruth Helbo, Kasted, Mundelstrup, 92¹/₃ mg÷-
894 Birte Hinrichsen, Tjæreborg, 97 mg
895 Elna Holm, Skarrild, Kibæk, 93¹/₃ mg
896 Hedvig Holme, Øster-Hæsing, Højrup, 99¹/₃ mg
897 Else Jakobsen, Østofte, Nørreballe, 102¹/₃ mg+
898 Lis Jakobsen, Kongevejen 100, Sønderborg, 87²/₃ mg÷-
899 Else Jensen, Næsbyhoved-Brobø, Næsby, 102²/₃ mg+
900 Johanne Kyhnau Jensen, Horsebøg skole, Sorø, 98¹/₃ mg
901 Kirsten Kiel Jensen, Kragholmsgade 11, Frederikshavn, 98²/₃ mg
902 Anna Kjær, Hestlund hovedskole, Bording 99²/₃ mg
903 Agnete Kloppenborg-Skrumsager, Kanekær, Kelstrup,
Sdr. Vilstrup, 93²/₃ mg
904 Agnete Bayer Knudsen, Agdrup, Tårs, 99 mg
905 Målfrid Krogsrud, Ullern skole, Skarnes, Norge, 88¹/₃ mg÷-
906 Lise Kyvik, Dr. Gydasgatan 1, Haugesund, 101 mg+
907 Ida Eg Larsen, Skolevej 8, Glamsbjerg, 98²/₃ mg
908 Inge Lisbjerg, Herningvej 1, Holstebro, 97¹/₃ mg
909 Grethe Lund, Byvang, Højer, 87¹/₃ mg÷-
910 Ellen Madsen, Keldstrup, Vig, 99²/₃ mg
911 Jonna Nielsen, Næsbyholms skovridergård, Glumsø, 86²/₃ mg÷-
912 Karen Nielsen, Anneksgården, Skellerup, Hobro, 104 mg+
913 Birte Olsen, Trekronervej 15, Viborg, 103¹/₃ mg+
914 Birthe Pedersen, Platanvej 2, Hadsten, 94²/₃ mg
915 Karen Pedersen, Langagergård, Ø. Uttrup, Ålborg, 104¹/₃ mg+
916 Herdis Petersen, Ågård, 95 mg
917 Ellen Salvesen, præstegården, Borge, Norge, 95²/₃ mg
918 Sigrun Svendal, Kirkegatan 47, Bergen, 97¹/₃ mg
919 Karen Svendsen, Sdr. Tranders, Gistrup, 84 mg÷-
920 Ellen Sørensen, Gundestrup, Års, 99¹/₃ mg
921 Birte Thomassen, Tiufkjær, Fredericia, 91 mg÷-
922 Inger Brix Thomsen, Pedersholm, Oppesundby, 91¹/₃ mg÷-
923 Judith Ødegård, Løge, Bryne, Jæren, Norge, 102²/₃ mg+

Elever bestået 1ste års eksamen i praktisk husgerning

- 979 Edith Andersen, Idom, Holstebro
980 Ellen Skou Andresen, Tofterup
981 Kari Birch-Hvidsten, Mysen, Norge
982 Maren Bisgaard, Fjeldsted mark, V. Tørslev
983 Birthe Boye, »Ernstminde«, Vesterborg
984 Bodil Rahbek Christensen, Lem
985 Elise Christensen, Hårby Linie, Harby

- 986 Gerda Christensen, »Øster Vanggård«, Hjørring
 987 Gerda Dybdal Christensen, Nakkebølle sanatorium, Fåborg
 988 Hedvig Christensen, »Vesterled«, Nybøl
 989 Ruth Christensen, »Engelund«, Birk, Herning
 990 Ella Christoffersen, »Granhøjgård«, Thorup, Dronninglund
 991 Gudrun Dystland, Kolstad, Seterstøa, Oslo
 992 Birthe Felding, Lahmsgade 51, Odense
 993 Aase Gudiksen, »Overgård«, Brodal
 994 Inger Hansen, Priorgade 7, Sorø
 995 Marie Sønderby Hansen, Kimmerslev, Borup
 996 Birgit Hedlund, Brønshøjvej 12, Brønshøj
 997 Gerd Helstad, Skogstad Tofte, Hurum, Norge
 998 Ebba Houbak, Bjergby, Hjørring
 999 Inge Holst Jensen, Kirialsminde, Grenå
 1000 Magda Jensen, Ullerup, Skamby
 1001 Noline Jensen, Alstrup Søndergård, Ullits
 1002 Tove Jensen, Pileagergård, Tyvelse, Vrangstrup
 1003 Anna Johansen, Ranæs, Marstal
 1004 Gerda Knudsen, Agri, Vrinner
 1005 Rigmor Brink Lauridsen, Strandby Kirkevej 320, Esbjerg
 1006 Inger Marie Lier, Burch. Reichenwaldsgatan 30, Oslo
 1007 Karen Marie Madsen, Skanderup, Lunderskov
 1008 Gerda Østergaard Nielsen, »Mosegård«, Hvam
 1009 Jonna Paulsen, Kirkevængen 13, Gørlev
 1010 Inger Pedersen, Ellesø Højgård, Ejby
 1011 Margrethe Bruun Pedersen, »Pilehavegården«, Nåby, Herlufmagle
 1012 Ella Hytting Petersen, Nøruplund, Tirstrup
 1013 Henny Bjerre Rasmussen, »Kiora«, Dyrhaven, Nyborg
 1014 Bente Rytter, »Kjærsgård«, Gimlinge, Flakkebjerg
 1015 Inger Simonsen, »Tjele«, Ørum-Sønderlyng
 1016 Torbjørg Rislø Spjøte, Birkeland, Lillesand, Norge
 1017 Rita Særkiær, Vissing, Lerbjerg
 1018 Janzy Sørensen »Vendila«, Thisted

Elever på 1ste års kursus fra maj 1955

- Else Andersen, »Smedhøjgård«, Tyrsted, Horsens
 Annegrete Bjerg-Thomsen, Kalø jagtgård, Rønde
 Maalfrid Bjørg-Nysveen, Skammestein, Valdres, Norge
 Brita Bleie, Nå, Hardanger, Norge
 Margit Bonde, Linde, Spænstrup
 Ellen Christensen, »Hejselt Hovedgård«, Thorshøj
 Jytte Dahlsund, Østergade 41, Rudkøbing
 Bjørg Eliassen, Blåsbortveien 16, Oslo
 Inger Eriksen, Skovridergården, Frederikslund
 Dagny Fiirgaard, Høver, Galten
 Marit Formo, Sel, Norge
 Anny Brink Hansen, Hellested, Hårlev
 Else Kirkeby Hansen, Statens forsøgsstation, Studsgård
 Elsebet Holm, Bredbjergvej 18, Odense
 Mette Hvidkjær, Tved, Knebel
 Grethe Høy, Stadion Alle 31, Århus
 Karen Jensen, »Mågehøjgård«, Vejleby, Hørve
 Karen Inga Jensen, Agerbæk
 Lis Oxlund Jensen, Holsted By

Else Jønnild, Godthåbsvej 172, København F.
 Inge Kjær, Randgård, Barrit
 Annemarie Klausen, Gundestrup mølle, Grevinge
 Edith Kreiberg, Aabygade 7, Odder
 Ville Larsen »Risengård«, Soderup, Hedehusene
 Inger Marie Madsen, Søtoftegård, Serup, Uglev, (maj—aug.)
 Ruth Marcussen, Gjeving, Aust-Agder, Norge
 Inge-Marie Marthedal, Sandholt-Lyndelse, Højrup
 Birthe Behrens Mikkelsen, Hannerupvænget 12, Odense
 Anna Margrethe Nielsen, »Solvang«, Bur
 Marie Nielsen, Langevrågård, Tecstrup, Haslev
 Helga Nissen, Gl. Husumvej 162, Flensborg
 Konkordia Poulsen, Julianehåb, Grønland (maj—juli)
 Marie Medom Poulsen, Nr. Løviggård, Haderup, Skive
 Merete Rasmussen, Børsted, Thureby
 Karen Simonsen, Nårup
 Inge Skou, Provstevænget 6, Roskilde
 Dagmar Reidun Sponaas, Vevang, Molde, Norge
 Else Marie Sørensen, Houlbjerg, Laurbjerg (maj—juni)
 Lis Erlang Sørensen, Skovledet 12, Virum
 Tove Krogsgaard Sørensen, Kastanievej 4, Åbyhøj
 Aase Tilma, Dalsgård, Norring, Hinnerup
 Solvejg Voss, Korsvang

3 mdr. mere teoretisk kursus fra januar 1955

Benthe Andersen, Tølløse
 Brita Bleie, Nå, Hardanger, Norge
 Margit Bonde, Linde, Spentrup
 Tove Christoffersen, Hvilebjerggård, Kollerup, Allerød
 Anny Brink Hansen, Hellested, Hårlev
 Birgit Henriksen, Orebyvej 101, Sækkøbing
 Esther Jensby Jensen, Støvring Vestermark, Støvring
 Lilli Jensen, Frifelt
 Lis Bang Kjeldsen, Brundt Vestergård, Hadsten
 Birthe Larsen, Lønnebjerggård, Abildøre, Bråde
 Inger Marie Madsen, Søtoftegård, Serup, Uglev
 Rita Nielsen, Ebbelnæs, Stege
 Maalfrid Nysveen, Skammestein, Valdres, Norge
 Konkordia Poulsen, Julianehåb, Grønland
 Marie Meedom Poulsen, Nr. Løviggård, Haderup, Skive
 Ida Holmboe Sørensen, Neder Randlev

5 mdr. husholdningskursus fra maj 1955

Margit Andersen, Enghavegård, Tjæreby, Roskilde
 Dorothea Bår, Tyskland
 Rigmor Vittrup Carlsen, Manna
 Aase Clausen, Faxevej 10, Faxe Ladeplads
 Lis Cruusberg, Skolevænget 25, Kgs. Lyngby
 Bente Hansen, Rødstofte, »Skovholm«, Mern
 Birte Hansen, Rørsøngervej 60², København NV
 Birthe Kjellerup Hansen, »Kallesjø«, Ystad
 Margit Hansen, Torrig
 Iben Jensen, »Vilrosholm«, Tørslev, Krogstrup
 Karen Ingrid Jensen, »Bakkehøj«, Førslev, Haslev

Else Schaustrup Jessen, P. Skramsgade 16, Esbjerg
 Jonna Rothmann Johansen, Mindegade 16, Vejle
 Jette Klindt Jørgensen, Brenderup
 Ellen Konrad, Hallendrup, Kolind
 Elise Larsen, Brobyværk
 Anni Nielsen, Brohusgade 31³, København N
 Elsebeth Nielsen, Tolderlundsvej 66, Odense
 Else Nielsen, Sønderportsgade 36, Ribe
 Lis Nielsen, Århusgade 80³, København Ø
 Lizzie Nielsen, Fensmark, Holme Olstrup
 Wivi Olsen, Vester Eggede, Haslev
 Else Lis Pedersen, Glamsbjerg
 Anne Margrethe Petersen, Broby, Sorø
 Rigmor Petersen, Regstrup
 Svarta Roed, Borgergade 21, Silkeborg
 Grethe Råhauge, Alstrup, Nr. Alslev
 Inge Juul Sørensen, »Tornehavehus«, Fåborg
 Ebba Thaulov, Svøbølle
 Brita Tynning, »Valler«, Eidanger, Norge
 Lisbeth Ørum, Sønderbro 35, Ålborg

5 mdr. husholdningskursus fra november 1955

Lis Bjerre, Dronningensvej 26, København F.
 Hanne Brehn Christensen, Islands Brygge 3, København S.
 Ingelise Christensen, Køgevej 101, Roskilde
 Gerda Christoffersen, Ørsted
 Anne-Marie Clausen, »Nørregård«, Blans, Avnbøl
 Bodil Eisig, Højskolealle 23, Kastrup
 Dora Frederiksen, Forsøgsgården, Frederikshøj, Svendstrup J.
 Inge Frost, Engbakken 26, Virum
 Karen Margrethe Hansen, Holbækvej 18, Kalundborg
 Lis Ellehauge Hansen, Menstrup, Hyllinge
 Ann Margrethe Hansen, Strandløkken 3, Rudkøbing
 Annelise Hansen, »Bønnekærgård«, Haldagerlille
 Vibeke Helbach, Middelgade 4, Randers
 Inger Heintz, Vestergade 13, Helsingør
 Ulla Jacobsen, Rahbeksalle 32, København V
 Karen Fynbo Jensen, Strandvejen 247, Charlottenlund
 Leny Woss Jensen, Skovvej 16, Skælskør
 Grethe Jentoft, Ubby, Jerslev
 Grethe Jespersgaard, Solbakkevej 36, Hjørring
 Birgit Johansen, »Vestergård«, Sandvig, Mern
 Kirsten Johansen, Skamstrup brødfabrik, Mørkøv
 Aase Kierkegaard, Kong Valdemarsvej 1, Roskilde
 Ruth Kristensen, »Lysgård«, Finderup, Skjern
 Inger Kristensen, »Slangerupgård«, Ringsted
 Thurid Kaaber, Algade 2, Ringe
 Tove Nygaard Larsen, Hovedgaden 21, Mørkøv
 Helle Madsen, Alstedvej 16, Brønshøj
 Birgit Aarestrup Michaelsen, Gasværksvej 6, Lyngby
 Jane Newman, Ole Olsensalle 11, Hellerup
 Hanne Ellis Nielsen, Hestetorvet 7, Roskilde
 Inge Bruun Nielsen, margarinefabriken, Tølløse
 Inger Onsgaard, »Bakkegård«, Herlufmagle

Maren Petersen, Hingeballe-Lundgård, Kjellerup
Jet Roust, Lyngbyvej 476, Gentofte
Bente Rømer, »Skovgård«, Hasle
Mana Sadolin, Assens
Anni Sandersen, »Stakholmgård«, Nr. Vallenderød, Tølløse
Meta Sode, Pedersker
Margit Storm, Sdr. Ringvej 20, Roskilde
Alice Sørensen, Asserbo, Frederiksværk
Lis Sørensen, Gassum, Spentrup
Elinborg Thomsen, Andelfjord, Thorshavn
Kaija Timonen, Orivesi, Finland
Kirsten Ørsted, Blåregn allé 7, Kastrup
Birthe Østergaard, »Østergård«, Sterup, Jerslev

3 mdr.s forberedelseskursus for skolekøkkenlærerinder

fra maj 1955

Augusta Hansen, exam. lærerinde, Aulum
Marianne Hansen, forskolelærerinde, Ljørring, Aulum
Gudrun Toftegaard Jensen, forskolelærerinde, Vestenskov
Inger Jensen, exam. lærerinde, Bagterp v. skole, Hjørring
Marie Krarup, forskolelærerinde, Hee
Julie Pedersen, forskolelærerinde, Nr. Kollund, Kollund

5 mdr. afsluttende kursus for skolekøkkenlærerinder

fra august 1955

Karen Andersen, exam. lærerinde, Møntmestergade 2, Slagelse
Augusta Hansen, exam. lærerinde, Aulum
Marianne Hansen, forskolelærerinde, Ljørring, Aulum
Astrid Iversen, exam. lærerinde, Nybøl
Gudrun Toftegaard Jensen, forskolelærerinde, Vestenskov
Inger Jensen, exam. lærerinde, Bagterp v. skole, Hjørring
Marie Krarup, forskolelærerinde, Hee
Julie Pedersen, forskolelærerinde, Nr. Kollund, Kollund
Ruth Rebien, Kirkevej 11, Stenlille
Inger Viuff, exam. lærerinde, Gårde

Øvelsesskolen fra september 1955

Inger Ladegaard-Andersen, »Tofthøj«, Ll. Velling, Børkop
Inge Bo Hansen, Gudhjem mølle, Bornholm
Karen Buhl, »Haugaard«, Skærup, Børkop
Hanne Caspersen, Skibinge, Præstø
Eli Berg Christensen, Sømosevej 2, Dianalund
Gerda Friis, Eichstedlund, Frederikslund
Inge Lise Henningsen, Brogårdsvej 75, Gentofte
Dorrit Thamdrup, Kastanievej 21, Holte
Rinda Winstrøm, Sundvej 10, Hellerup

Fra Esbern Snaresvej sendes tidligere og nuværende elever, venner og familie en hilsen -- og en tak!

Tak for venlighed og overbærenhed gennem de mange år!

Tak for alle de hilsener, blomster og gaver, der strømmede ind til mig på min 70 årsdag — og seminariet for den smukke fest, de skabte for mig!

Marence Tarp.

Fru Lauridsen vil også gerne sende sine gamle venner blandt tidligere medhjælpere og elever sine hjerteligste hilsener og tak, for det hun i årenes løb har fået lov at dele sammen med dem, de fælles oplevelser er som små blomster drysset ud over tiden, der er gået. Mindes således med glæde den lille oplevelse hun fik i Løgstør, da hun besøgte en gammel elev i hendes hjem, som havde det mindre godt — og som fortalte rørende om sine børn. En af drengene betroede hende engang, da han havde hjulpet med at ringe solen ned, listede sig til at give mor et extra bedeslag. Denne lille historie, som har ligget gemt i M. L.s tanker mange år, blev pludselig levende, da den lille dreng — nu en voksen mand — pludselig stod i stuen med hilsen fra sin mor og havde sin kæreste med, der skulle blive som elev.

G O D T N Y T Å R !

Nico og Folmer Dam Marence Tarp

Anders Jørgensen og Johanne Wille Jørgensen Eli Laudrup

Karoline Buckhøj Thea Rasmussen Krista Laursen

Esther Pedersen Asta Vimmerslev Mary Sibbern

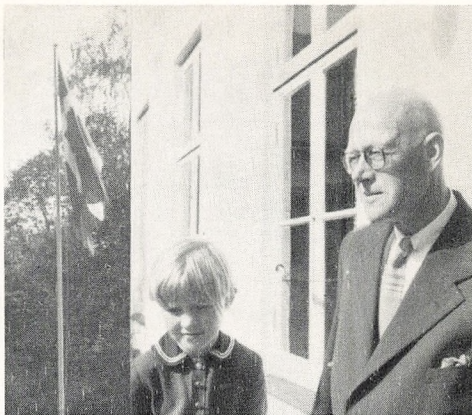
Henny Langkjær Marie Broholm Inger Johanne Kæstel

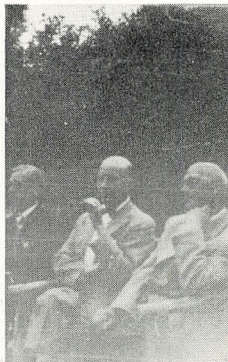
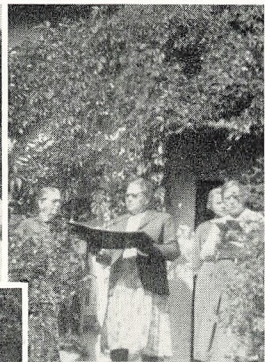
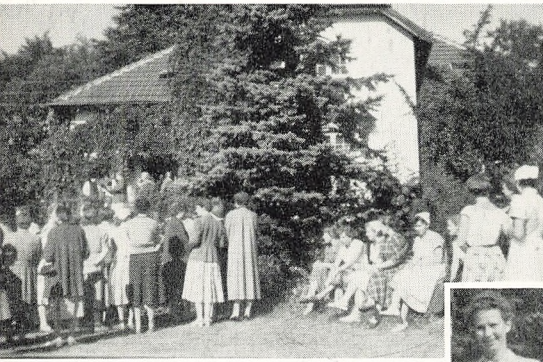
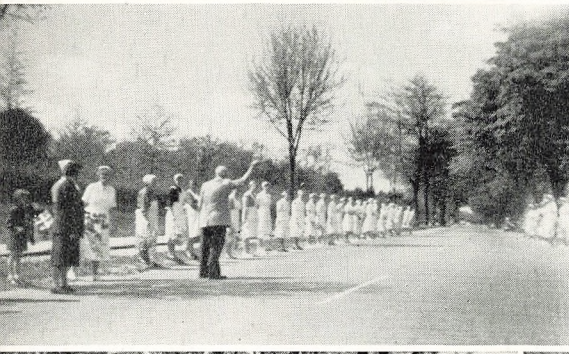
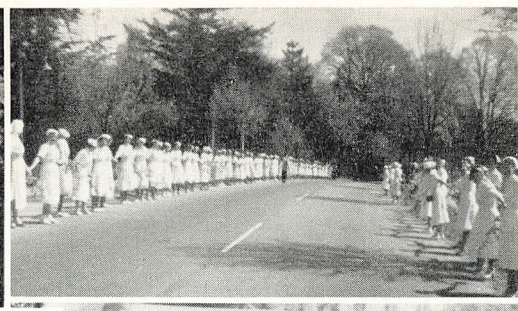
Ingrid Saxtorph Agnes Eliasson Inger Marie Guld

Søren Anton og Johanne Lundgaard Anna Eriksen

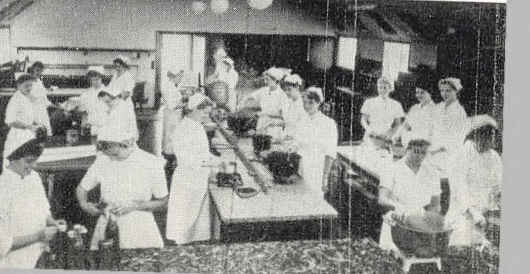
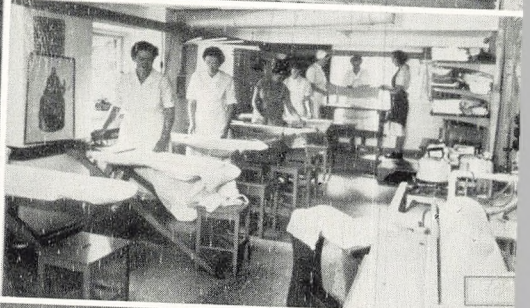
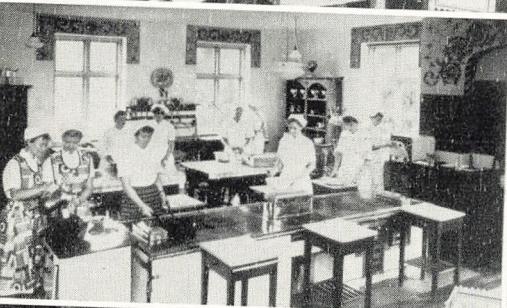
Margaret Lauridsen Ingeborg Højer Grethe Lund

Jonna Nielsen Kirsten Bendixen Magdalene Lauridsen

Billedbladene 1955

På første side nogle fødselsdags- og udstillingsbilleder; der flages for fødselsdagsbarnet Folmer Dam, der også får en omfavelse af fru stabslæge Munthe Fog. — Fru L. med Estokøkkenet (det rullende) i baggrunden — desuden ses rationaliseringseksperter Vang Lauridsen drøfte køkkeninventar med handelsminister Lis Groes. — En fin buket 2det års elever. — Soranerne Ole og Svend Arne. — Karin Tofts tre drenge på rad. — Peter og Bodil Blicher Dam modellerer årets snemand.

På anden side billeder fra kongebesøget i Sorø; der dannes spalier af de hvidklædte elever med bøgegrene i hænderne — man ser kongen smile til Tutte med buketten, som hun skal overrække. — Folmer Dam og amtmand Topsøe ved havefesten. Et par glimt fra morgensangen på plænen ved elevmødet. Kommunalærerinder i biblioteksstuen — og frk. Kæstel — endelig ses Olsen og Larsen sortere kufferter til de nyankomne elever.

Tredie side viser de nuværende 5 mdrs. elever dels i køkkenet, hvor grisen parteres — i skolestuen — og der »pusles« i barneplejetimen. Folkedansere fra sommeren. — Kaffe i kontoret. — To norske jenter. — Det nye billedblad studeres, og endelig frk. Lange og frk. Simonsen, der ser ud til at være gode venner.

På sidste side glæder man sig over dimissionsholdet, og derunder de mange forskellige arbejdsgrupper. — 1ste års, dels i konserveringskøkkenet, seminariekøkkenet, strygestuen, forevisningskøkkenet og Ø.K. 2det års tegner udstillingsplakater i Skovhyttens skolestue, og har forøgskogning i Modelkøkkenet. Øvelsesskolen ser man flittigt arbejde i sognekøkkenet.

Ankerhus afholder:

2 års kursus til uddannelse af husholdningslærerinder

Kursus til uddannelse af skolekøkkenlærerinder

5 mdr.s kursus for unge piger i husmodergerning

3 mdr.s mere teoretisk kursus fra januar

Studerende elever modtages